

V I Lenin

Kapitalismen och arbetarnas invandring

Kapitalismen har givit upphov till en särskild form av folkförflyttningar mellan nationerna. Industrieländer som utvecklas snabbt, inför maskiner i stor skala och tränger ut de efterblivna länderna från världsmarknaden, och hemma höjer de lönerna över den genomsnittliga nivån och attraherar därmed arbetare från de efterblivna länderna.

Hundratusentals arbetare vandrar således hundratals och tusentals verst. Den framskridna kapitalismen drar med våld in dem i sitt kretslopp, drar fram dem ur de obygder där de lever, gör dem till deltagare i den världshistoriska rörelsen och ställer dem ansikte mot ansikte med fabriksägarnas mäktiga, förenade och internationella klass.

Det kan inte råda något tvivel om att endast förfärlig fattigdom tvingar människor att överge sin egen hemort och att kapitalisterna utsuger de invandrade arbetarna på det mest skamlösa sätt. Men bara reaktionärer kan blunda inför den progressiva innebörden av denna moderna folkvandring mellan nationerna. Frigörelse från kapitalets ok är omöjlig utan kapitalismens vidare utveckling, och utan den klasskamp som grundar sig på den. Och det är in i den kampen som kapitalismen drar det arbetande folkets massor i hela världen, bryter ned det lokala livets instängda, förlegade vanor, bryter ned nationella skrankor och fördomar och förenar arbetare från alla länder i stora fabriker och gruvor i Amerika, Tyskland och så vidare.

Amerika leder förteckningen över länder som importerar arbetare. Det följande är siffrorna för invandringen till Amerika:

1821–1830	99 000
1831–1840	496 000
1841–1850	1 597 000
1851–1860	2 453 000
1861–1870	2 064 000
1871–1880	2 262 000
1881–1890	4 722 000
1891–1900	3 703 000
1901–1909	7 210 000

Ökningen av invandringen är oerhörd och fortsätter att växa. Under de fem åren 1905–1909 var det genomsnittliga antalet invandrare som kom till Amerika (hänvisningen är enbart till Förenta Staterna) mer än en miljon per år.

Det är intressant att notera förändringen i ursprungsort för de som utvandrar till Amerika. Fram till 1880 övervägde den så kallade gamla invandringen, dvs. invandring från de gamla civiliserade länderna, såsom Storbritannien, Tyskland och delvis från Sverige. Ända fram till 1890 tillhandahöll Storbritannien och Tyskland mer än hälften av det totala antalet invandrare.

Från 1880 och framåt ägde en otroligt snabb ökning rum av vad som kallas den nya invandringen från östra och södra Europa, från Österrike, Italien och Ryssland. Antalet människor som utvandrade från dessa tre länder till Förenta Staterna var som följer:

1871–1880	201 000
1881–1890	927 000
1891–1900	1 847 000
1901–1909	5 127 000

De mest efterblivna länderna i den gamla världen, de som mer än andra behåller kvarlevor från feodalismen inom samhällslivets alla områden, genomgår, så att säga, tvångsträning i civilisation. Den amerikanska kapitalismen sliter miljoner arbetare från det efterblivna Östeuropa (inklusive Ryssland, som 1891–1900 tillhandahöll 594 000 invandrare och 1900–1909 1 410 000) ur deras halvfeodala förhållanden och placerar dem i proletariats framskridna, internationella armé.

Hourwich, författare till en utomordentligt upplysande bok, *Immigration and Labour*, som utgavs på engelska förra året, gör en del intressanta iakttagelser. Antalet människor som utvandrade till Amerika ökade speciellt efter revolutionen 1905 (1905 – 1 000 000, 1906 – 1 200 000, 1907 – 1 400 000, 1908 och 1909 – 1 900 000 vardera). Arbetare som hade deltagit i olika strejker i Ryssland införde i Amerika masstrejkens modigare och mer aggressiva anda.

Ryssland släpar alltmer efter, förlorar en del av sina bästa arbetare till andra länder; Amerika går framåt allt snabbare, lägger beslag på de mest energiska och arbetsföra delarna av den arbetande befolkningen i hela världen. (Se not 1)

Tyskland håller mer eller mindre jämna steg med Förenta Staterna och förändras från ett land som släppte ifrån sig arbetare till ett som drar dem till sig från andra länder. Antalet invandrare från Tyskland till Amerika under de tio åren 1881–1890 var 1 453 000, men under de nio åren 1901–1909 sjönk det till 310 000. Antalet utländska arbetare i Tyskland var emellertid 695 000 år 1910–1911 och 729 000 år 1911–1912. Om vi delar upp dessa invandrare efter sysselsättning och ursprungsland, får vi följande:

	<i>Ursprungsländer för utländska arbetare sysselsatta i Tyskland 1911–1912 (i tusental)</i>		
	Jordbruk	Industri	Totalt
Ryssland	274	34	308
Österrike	101	162	263
Övriga länder	22	135	157
Totalt	397	331	728

Ju mer efterblivet landet är, desto högre är antalet ”oskolade” jordbruksarbetare det tillhandahåller. De framskridna nationerna erövrar, så att säga, de bäst betalda yrkena för sig själva och lämnar de sämst betalda yrkena åt de halvbarbariska länderna. Europa i allmänhet (”andra länder”) försåg Tyskland med 157 000 arbetare av vilka mer än åtta tiondelar (135 000 av 157 000) var industriarbetare. Det efterblivna Österrike tillhandahöll bara sex tiondelar (162 000 av 263 000) som var industriarbetare. Det mest efterblivna landet av alla, Ryssland, tillhandahöll bara en tiondel som var industriarbetare (34 000 av 308 000).

Ryssland straffas således överallt och i allt för sin efterblivenhet. Men jämfört med återstoden av befolkningen, är det Rysslands arbetare som mer än andra spränger fram ur detta tillstånd av efterblivenhet och barbari, som mer än andra bekämpar dessa ”förtjusande” drag i sitt hemland och som mer än några andra förenar sig med arbetarna i alla länder till en enda internationell kraft för frigörelse.

Bourgeoisien eggjar arbetarna i en nation mot arbetarna i en annan nation i sin strävan att hålla dem splittrade. Klassmedvetna arbetare, som inser att kapitalismens nedbrytning av alla nationella skrankor är oundvikligt och progressivt, försöker hjälpa till att upplysa och organisera sina arbetskamrater från de efterblivna länderna.

Not 1. Andra länder på den amerikanska kontinenten vid sidan av Förenta Staterna gör också snabba framsteg. Antalet invandrare som kom till Förenta Staterna förra året [dvs. 1912] var omkring 250 000, till Brasilien omkring 170 000 och Kanada över 200 000; sammanlagt 620 000 under året. – Lenin

V I Lenin

Först tryckt i *Za Pravdu* nr 22, 29 oktober 1913. Sign.: V.I.
Lenin, *Collected Works* vol 19 sid 454-457

Övers. Per-Olof Mattsson från Marxists Internet Archive, <http://www.marxists.org>